

Tom Behnke (FRI):

Jeg tror, jeg i min tid i mit civile job i politiet har været ude til vel nok 100 indbrud og har skullet optage rapport, og det, der altid er kendetegnende, når man er ude og optage rapport i et sådant tilfælde, er, at folk for det første er ulykkelige over, at de har mistet nogle ting; men det kommer de ret hurtigt over.

Men det, folk ikke kommer over, er, at der har været nogle inde i deres hjem. Der er nogle, der har været inde og rode rundt i deres ting, og hvornår kommer de igen? Nu ved de jo, hvad der er at hente i huset. Folk ved også, at rent statistisk er det sådan, at hvis man får stjålet sit B&O-stereoanlæg eller farvefjernsyn, dækker forsikringen, og langt de fleste går ned og køber et tilsvarende apparat. Men 3 måneder efter er der indbrud igen, for indbrudstyvene ved også, at det forholder sig sådan.

Der er utryghed, fordi der er nogle, der har været i ens hjem, og der er utryghed, fordi man ikke ved, hvornår de kommer igen. Derfor mener jeg, at indbrudstyveri bør adskilles fra alle andre former for tyveri, og det er sådan set ikke tilfældet i dag – jo, i strafudmålingen, men det er præcis den samme paragraf, der bliver brugt i alle tilfælde. Indbrudstyveri bliver i straffeloven slået sammen med butikstyveri, lommetyveri og andre former for tyveri. Det er egentlig ikke rimeligt, og derfor er vi enige med forslagsstillerne i, at der bør være et selvstændigt gerningsindhold, når der er tale om indbrud. Der er en forskel, og der skal være en forskel.

I december for et par år siden forsøgte man i Århus Politi at fokusere på de værste kendte indbrudstyve – så vidt jeg husker, var det 10, det drejede sig om, men det kan godt være, det har været 15. Man fokuserede meget på dem i hele december måned, og lige så snart man kunne komme til at tage dem på fersk gerning, tog man dem og sendte dem direkte bag tremmerne. Det år lå betjentene så at sige i hængekøjen hele julen. Der var praktisk talt ikke ét eneste indbrud i hele Århus politikreds, bare fordi man tog de 10 værste indbrudstyve og satte dem bag tremmer. Det skal ses i sammenhæng med, at julen jo ellers er højsæson for indbrud, og sådan et sted som Århus vil tallet ligge væsentligt over 100 indbrud i løbet af juleferien. Der er altså noget om, at det er meget få, der begår enormt mange indbrud, og det er de få, vi skal have fat i.

Så kan man diskutere, hvilken sanktion der skal til for at forhindre, at de gør det igen. Der er jeg meget enig i, når vi f.eks. taler om narkoma-

ner, der laver indbrud for at skaffe penge til deres narkotika – og der har vi jo tidligere fremsat forslag her i Folketinget, som blev vedtaget – at det ikke hjælper noget at sætte dem i fængsel i en kortere eller længere periode, hvorefter de kommer ud med en gæld og så går ud og laver indbrud igen.

Der skal man fjerne årsagen til kriminaliteten, og for narkomanerne er det narkotikaen, der er årsagen, og derfor skal de selvfølgelig afvænes og ikke bare sættes i fængsel. Derfor fremsatte vi forslag om, at de skulle have lov til at have en behandlingsdom i stedet for at komme i fængsel.

Desværre kører det stadig væk kun som en forsøgsordning. Vi havde håbet på, at vi meget snart kunne få det udbredt til hele landet. I stedet for at narkomaner kommer i fængsel, så giv dem dog den afvænnings, som kan bevirke, at årsagen til deres kriminalitet forsvinder. Det ville være væsentligt.

Jeg synes, jeg mangler noget i forslaget her fra Det Konservative Folkeparti. Jeg har undret mig over, at når der bliver begået indbrud, er det kun det, der bliver stjålet for, man regner med i strafudmålingen og i forhold til erstatning. Vi har den opfattelse, at den værdiforringelse, der opstår, ved at der smadres vinduer og døre, indbo, skabe, pengeskabe osv. osv., bør regnes med, og det bør der tages højde for både ved strafudmålingen og ved erstatningens udmåling. Det bør ikke være sådan, så folk efterfølgende skal til at anlægge civilt søgsmål og prøve på at få nogle penge hjem. Det får de jo ikke. Og så kan man heller ikke få noget fra staten. Det synes vi er beklageligt. Det kunne vi godt tænke os havde været med i forslaget.

Man foreslår, at strafferammen bliver forhøjet fra 1½ års fængsel til 4 års fængsel. Men betyder det samtidig, at man vil have tredoblet strafudmålingen? Er det det, der ligger i forslaget? For én ting er strafferammer, noget andet er selve strafudmålingen.

Så er der heller ingen tvivl om – som jeg jo tidligere har fremsat forslag om i Folketinget – at noget af det, som jo virkelig harmer, er den mængderabat, der bliver givet. For straffen for 30 indbrud er præcis den samme som straffen for tre indbrud, og det er ganske uforståeligt. Det er helt uforståeligt, at hvis først man er blevet pågrebet for at have lavet indbrudskriminalitet, gælder det om fra den dato, man er pågrebet, til den dato, man står foran dommerne, at få så mange indbrudstyverier som overhovedet